

OPPI-ISIÄ IV I

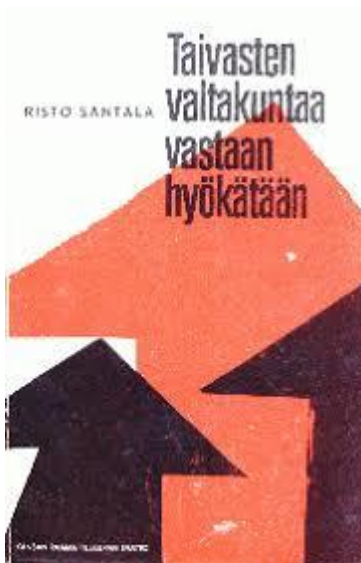
Väinö Hotti

(nettikuva)

RISTO SANTALA

18.5.1929 – 26.9.2012

(nettikuva)

TAIVASTEN
VALTAKUNTA
VASTAAN HYÖKÄTÄÄN

© Risto Santala 1965

Kirjana julkaissut

Kansan

Raamattuseuran

säätiö 1965

Teh. ja väliotsikot (osittain) VHn

JUMALAOPPI

Olemme tähän mennessä käsitelleet vasta vajaan kolmanneksen saksalaisen uskonnon väittämistä. Seuraava pääkappale koskettelee saksalaisen uskonnon jumalaoppia, kolmas "saksalaisen uskonnon sankarillista saksalaista siveysoppia", ja lopulta puhutaan kirkko opista ja kirkollisista juhlista. Pienenä esimerkkinä voisi mainita, että jouluna oli tarkoitus puhua syntyvyydestä ja lapsissa vaikuttavasta uudesta elämästä, keväällä taas esiin purkautuvista kevään voimista; keskikesällä olisi ollut "keskikesän auringon juhla" ja syksy olisi pyhitetty kuolemanajatukselle, jolloin kansa kunnioittaisi kaatuneita sankareitaan. Kaikki oli tarkoitus toimittaa juhlallisesti ja taiteellisesti, useinkin metsissä ja vuorenkukkuloilla. Kasteen sijaan tuli nimivihkimys. Saksalainen uskonto hoitaisi kansaa kehdosta hautaan, jolloin vielä toimitettaisiin kuolleitten vihkimys.

Saksalainen uskonto tahtoi taistella erikoisesti syyllisyydentuntoa vastaan.

"Voimme sanoa: vain se tekee syntiä, joka uskoo syntiin. Ja edelleen voimme sanoa: suurin synti ihmiskuntaa kohtaan oli juutalais-kristillinen syntiusko." "Joka antaa anteeksi syntejä, pyhittää synnin. Syntien anteeksiantamus kaivaa maata

uskonnollisen siveysopin alta ja turmelee kansan moraalin" (16. teesi) . Ja tämän jälkeen sanotaan: "**Hedelmistään te heidät tunnette.**" Prof. Bergmann ei ollut vielä nähnyt kansallissosialistisen Saksan keskitysleirien hedelmiä, mikä johtui kristillisen ihmisyysopin hylkäämisestä.

"Saksalais-uskonnollinen **ei ole Jumalan orja, vaan itsessään olevan jumalallisen herra** - - "Saksalainen uskonto ei anna mitään lunastusta elämästä, vaan vain lunastuksen elämää varten. - Oikea pelastus tuntee ennen syntymää (rodullisesti) tapahtuneen vaarinoton." "Kerran on tuleva päivä, jolloin Beetel ja Betesda unohtuvat, koska kaikki sairaut ja perinnöllisiä vikoja omaavat ovat kuolleet sukupuuttoon ja on vain terveitä ja iloisia ihmisiä." "Me emme tahdo enää vain uskoa Kristukseen, me tahdomme itse olla kristuksia ja toimia kristuksina."

Saksalainen uskonto ei tuntenut oppia sielunvihollisesta ja pahasta. Sen tähden prof. Bergmann sanookin ironisesti: "Siksi tulee jokaisen - pysyä visusti erossa Raamatusta ja kristinuskosta, sillä tässä uskonnossa on saatana." - - "Kaksi tuhatta vuotta on ihminen etsinyt jumalaa tämän maailman tuolta puolen - - eikö ole jo aika löytää Jumalan tosi asumaseutu maailmasta, minkä saksalaisen uskonnon usko korkeaan ihmishenkeen osoittaa."

Viitaten kymmeneen käskyyn prof. **Bergmann** sanoo kristillisen siveysopin olevan "kiusallinen, osittain laadultaan vieras (artfremd) ajatellen kansallissosialistista siveysoppia, ja osittain sitä täytyy pitää lapsille sopimattomana (6. käsky) ". "Siksi onkin saksalaisen uskonnon tunnuslause irti Roomasta ja Jerusalemita - - Pyhää meille on oma kotimaamme, ikuista meille on kansamme ja jumalallista se, mitä tahdomme rakentaa."

KÄRSIVÄ KRISTUS HYLÄTÄÄN

Tyypillinen esimerkki Bergmannin ajattelusta on myös hänen sanansa: "Saksalainen uskonto tuntee siksi eräällä tavalla Kristuksen ilman kärsimystä, ja näin hän on meille korkean ja jumalallisen inhimillissankarillisen hyveellisyyden esikuva - -"

Prof. Ernst Bergmann korostaa kirjassaan kymmeniä kertoja sanoja "usko ihmiseen" ja "korkea ihmishenki". Niinpä hänen pitääkin laatia kokonainen teesi välttääkseen sellaisen vaikutelman syntymisen, että ihmisestä tehdään jumala. Samoinhan hän yritti teesissä n:o 7 todistaa, että saksalainen usko ei ole kirkon vihollinen. Toisaalta hän väitti, ettei hänen uskontonsa tuntisi oppeja, ja silti hän puhuu "saksalais-uskonnollisista opeista" ja "saksalaisen uskonnon jumaluusopillisista tiedekunnista". Samantapainen epä johdonmukaisuus kuultaa teesistä 11: "Ihminen ei ole jumala.

*Mutta hän on jumalan syntymisen maaperä. Ihmisessä jumala syntyy ja kasvaa - - Siksi saksalainen uskonto on **korkean ihmisuskon uskonto**." Tämä ihminen on **Leistungsmensch** eli suorituskyykyinen ihminen. Ja Bergmann toivoo: "Ehkäpä kolmannen valtakunnan nuorentuneessa Saksassa alkaa **ihmisen uusi jumala-aika** maan päällä."*

Miksi olemme ottaneet käsiteltäväksemme tämän saksalaisen uskonnon? Sehän on pudonnut ohjelmistosta tavallaan jo esittelyvaiheessa. Onko tällä liikkeellä enää mitään sanomista "taivasten valtakunnan" vastaisessa taistelussa? - On, ja paljonkin.

*Emme voi valitettavasti sanoa muistosanoja saksalaiselle uskonnolle - sen nimikilpi on kenties muuttunut, mutta sen kylvä itää yhä. Vaara ohi-merkki voisi johtaa siihen, että oma sukupolvemme eksyisi samantapaisiin korostuksiin ja lankeaisi "**klippaateologiaan**". Tämä muotisuunta voi todella vaikuttaa kirkkoon kirkon kautta. Se voi muuttaa hengellisen julistuksen niin, että koko kristillinen usko luiskahtaa pinnallisiksi ihmismielipiteiksi.*

KOLMAS TESTAMENTTI

***Mestari Eckartin** "kolmas testamentti", oman sydämemme epävakainen liikehtiminen, voidaan leimata Jumalan sanaksi. "**Taivashan on meissä**." Eihän nyt tosi nykyajan ihminen, joka on "itsessään olevan jumalallisen herra", voi orjallisesti seurata kirjoitettua sanaa. Eihän kaksituhatta vuotta sitten elänyt mies voi "enää nykyaikana" olla "kaikessa" oppaanamme. Psykologiakin usein varottaa väärästä syyllisyydentunnosta. Pahasta ja sielunvihollisesta puhuminen on aikansa elänyttä. Miksi puhua nyt "uuden heräävän aikakauden kynnyksellä" vielä jostakin sijaissovitukselta? Tunnetta kyllä "Kristuksen ilman kärsimystä". Ihmissieluhan on lopulta jalo, sitä tulee vain ohjata oikein. Pitää "uskoa ihmiseen". Miksi ristiinnaulita lihaansa? Kyllähän me jumalanpalveluksiin tulimme, kunhan vain sitä kohennettaisiin taiteellisesti ja löydettäisiin oikea symboliikka ja oikeat ilmaisumuodot kirkon edustamille hyveille. Tarvitsemme "toista ja lopullista kirkkoreformaatiota". "**Pois opinkappaleet**", elämästähän on kysymys. - Tämän tapaista "luonnollisen uskonnon" kieltä on viimeisen viiden vuoden aikana ilmestynyt yhä enemmän kotimaan nasevuutta ja fiksuutta palveleviin hengellisiin lehtiin- Lisäksi nykyajan kiltti kristitty on unohtanut pahastumisen taidon. Vaikka joku kirjoittaisi jopa karkeastikin Jumalan sanan vastaisia ajatuksia, hyvin harvoin hän saa siitä nuhteita kirkon ylimmältä johdolta. - Nuhteet jätetään yksityisten hyvää tarkoittavien henkilöiden tehtäväksi ja he tällä tavoin ajan mittaan vain pilaavat oman nimensä - kunnioitan heitä! Itse asia ei kuitenkaan tule näin hoidetuksi.*

Armoitetut piispamme voisivat paljon useammin puuttua opillisesti harhauttaviin ja Raamatusta poikkeaviin lausuntoihin; heillä on paremmat edellytykset hoitaa ne oikeaa rakkautta ja taitoa osoittaen. Erään lähetyssaarnaajan rouvan mielestä meidät papit saisi usein määrätä pariksi vuodeksi kansalaiskouluun, jotta oppisimme hienovaraisen kristillisen käytöksen alkeita.

[Meidän tulisi todella rukoilla, että Jumala antaisi kirkkoomme sellaisia maallikoita, jotka pitäisivät ymmärtäväisen rakkauden aseina meitä pappeja lujilla ja vaatisivat meiltä sanaan perustuvaa ja sanassa pysyvää sanomaa. Hyvin helposti "mukaudumme tämän maailmanajan mukaan", ja meidän oppimme vesittyä "luonnollisen ihmisen uskoksi" - tarjoamme "kuoria" ytimen sijasta.](#)

"Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne vietellä - -" - - vaeltakaa H ä n e s s ä, juurtuneena H ä n e e n ja H ä n e s s ä rakentuen ja uskossa vahvistuen - katsokaa, ettei kukaan saa teitä saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, pitäytyen - - maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen" (Hebr. 13: 9 ja Kol. 2: 6-8).